

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literery Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages, Faculty of Arts, Banaras Hindu University, Varanasi- 221005, Uttar Pradesh, India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG), Department of Tamil, Institute of Languages, Literature & culture, Visva – Bharathi University, Santiniketan, West Bengal, India -731235

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr SILLALEE A/L S.KANDASAMY

Assistant Professor University Tunku Abdul Rahman (UTAR), Sungai Long,
Cheras, Selangor, Malaysia. sillalee@utar.edu.my

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Stidies ,Eastern University, Srilanka

Dr N.MUTHUMANI

Principal, PPG College of Arts And Science,Coimbatore - 641035.

Dr KANDASAMY

Asst Professor Department of History, Rajus college
Rajapaalayam Madurai Tamil nadu herostone78@rrc.edu.in

Dr S. KARUMPAAYIRAM

Junior Research officer,Central Institute of Classical Tamil,Chennai-600100

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr S.KANNADASAN

Assistant Professor, Tamil Department, The Madura College, Madurai.
Kannadasan@maduracollege.edu.in

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

DR G.UMAMAHESWARI

Asst professor and Head , Department of Tamil , P. K. R Arts college
for women , Gobichettipalayam , Erode (Dt) , umag@pkrarts.org

Dr CHANDRAKALA

Asst Professor and Head, Department of Tamil , PPG college of
Arts and Science, Coimbatore - 641035.

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நுண்கலை

இலங்கையின் பாரம்பரிய பாவைக்கூத்து - ஓர் ஆய்வுப் பார்வை

Traditional Puppetry of Sri Lanka - An Analytical Perspective

~ர்மிளா ரஞ்சித்குமார், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், நடனநாடகத்துறை, சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம்,கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

Dr Sharmila Ranjithkumar, Senior Lecturer, Swamy Vipulananda Institute of Easthetic Studies,Eastern University,Srilanka

Abstract

Traditional puppetry holds a distinctive place among the performing arts of Sri Lanka. It is a theatrical art form that integrates folk life, religious beliefs, social values, and entertainment. Shaped by cultural influences from the Indian subcontinent and enriched by local traditions, Sri Lankan puppetry has evolved into a unique artistic practice. It developed in diverse forms within both Sinhala and Tamil communities, reflecting the multicultural fabric of the island. The major forms of puppetry found in Sri Lanka include rod puppetry, string puppetry, and hand (glove) puppetry. Among the Sinhala community, string puppetry, known as Rukada Natakaya, is especially prominent and often presents Buddhist Jataka tales, stories of kings and heroes, and narratives that emphasize moral and ethical teachings. In Tamil communities, particularly in the northern and eastern regions of Sri Lanka, puppetry traditionally portrayed episodes from epics such as the Ramayana and Mahabharata, as well as stories drawn from everyday village life and social experience. several essential components such as stage arrangement, puppet design, use of colors, music, vocal narration, and movement. Puppets crafted from natural materials like wood, cloth, and leather demonstrate the refined craftsmanship of traditional artists. Musical instruments such as drums, cymbals, and conch shells accompany the performances, enhancing storytelling and dramatic effect. Through this synthesis, puppetry offers both education and entertainment to its audience. From a social perspective, puppetry has functioned as an important medium for moral instruction and informal education. In rural areas, it played a significant role during community gatherings, festivals, and religious celebrations held at temples and Buddhist monasteries. Appealing equally to children and adults, puppetry facilitated intergenerational transmission of cultural knowledge and values. In the modern era, traditional puppetry faces serious challenges due to the influence of television, cinema,

and digital media. Nevertheless, artists, scholars, and cultural institutions continue to make efforts to preserve and revive this art form. From an academic standpoint, Sri Lankan puppetry is not merely a form of theatrical entertainment but also a vital source for understanding the island's social history and cultural identity.

Keywords: Sri Lanka, Traditional Arts, Puppetry, Rukada Natakaya, String Puppets, Hand Puppets, Folk Theatre, Cultural Heritage

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

இலங்கையின் பாரம்பரிய கலைவடிவங்களில் பாவைக்கூத்து (Puppetry) தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இது மக்கள் வாழ்க்கை, மதநம்பிக்கைகள், சமூக ஒழுக்கங்கள் மற்றும் பொழுதுபோக்கு அம்சங்களை ஒருங்கிணைத்து வெளிப்படுத்தும் நாடகக் கலைவடிவமாக விளங்குகிறது. இந்திய துணைக்கண்டத்திலிருந்து ஏற்பட்ட பண்பாட்டு தாக்கங்களுடன், இலங்கையின் உள்ளூர் மரபுகள் இணைந்து பாவைக்கூத்தை ஒரு தனித்துவமான கலைமுறையாக உருவாக்கியுள்ளன. குறிப்பாக சிங்கள மற்றும் தமிழ் சமூகங்களில் பாவைக்கூத்து பல்வேறு வடிவங்களில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இலங்கையில் காணப்படும் பாவைக்கூத்து வடிவங்களில் ரூக் பாவைக்கூத்து (Rod Puppetry), (String Puppetry) (Hand/Glove Puppetry) ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. சிங்கள சமூகத்தில் "ரூகடா நாடகம்" எனப்படும் நூல் பாவைக்கூத்து பெரும்பாலும் புத்த ஜாதகக் கதைகள், அரசர்-வீரர் கதைகள் மற்றும் அறநெறி போதனைகளை மையமாகக் கொண்டு நடத்தப்படுகிறது. தமிழ் சமூகங்களில், குறிப்பாக வட மற்றும் கிழக்கு இலங்கையில், ராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசக் கதைகளும், கிராமிய வாழ்வியலை பிரதிபலிக்கும் சமூகக் கதைகளும் பாவைக்கூத்து வழியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டன. பாவைக்கூத்தின் அமைப்பில் காட்சி அமைப்பு, பாவைகளின் வடிவமைப்பு, வண்ணத் தேர்வு, இசை, குரல் நடிப்பு மற்றும் இயக்கம் ஆகியவை முக்கிய கூறுகளாக அமைகின்றன. மரம், துணி, தோல் போன்ற இயற்கைப் பொருட்களால் செய்யப்பட்ட பாவைகள், பாரம்பரிய கலைஞர்களின் கைத்திறனை வெளிப்படுத்துகின்றன. இசை கருவிகளாக மத்தளம், தாளம், சங்கு போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டு, கதைசொல்லல் முறையை வலுப்படுத்துகின்றன. இதன் மூலம் பார்வையாளர்களுக்கு அறிவூட்டலும் பொழுதுபோக்கும் ஒரே நேரத்தில் வழங்கப்படுகிறது.

சமூக ரீதியாகப் பார்க்கும் போது, பாவைக்கூத்து கல்வி மற்றும் ஒழுக்கப் போதனைக் கருவியாகவும் செயல்பட்டுள்ளது. கிராமப்புறங்களில் மக்கள் கூடுகை நிகழ்வுகள், திருவிழாக்கள், கோயில் மற்றும் புத்த விகாரை விழாக்களில் பாவைக்கூத்து முக்கிய இடம் பெற்றது. குழந்தைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் சமமாக தாக்கம் ஏற்படுத்தும் இந்தக் கலை, தலைமுறை இடையிலான பண்பாட்டு பரிமாற்றத்தை உறுதிப்படுத்தியது. நவீன காலத்தில் தொலைக்காட்சி,

சினிமா மற்றும் டிஜிட்டல் ஊடகங்களின் தாக்கத்தால் பாரம்பரிய பாவைக்கூத்து கலை சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. இருப்பினும், பல கலை ஆர்வலர்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் பண்பாட்டு அமைப்புகள் இதனைப் பாதுகாக்கவும் மறுசீரமைக்கவும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. ஆய்வுத் தளத்தில் பாவைக்கூத்து, ஒரு நாடகக் கலையாக மட்டுமல்லாமல், இலங்கையின் சமூக வரலாறு மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளத்தை புரிந்துகொள்ளும் முக்கிய ஆதாரமாகவும் விளங்குகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: இலங்கை, பாரம்பரிய கலை, பாவைக்கூத்து, ரூகடா நாடகம், நூல் பாவை, கைப்பாவை, மக்கள் நாடகம், பண்பாட்டு மரபு

முன்னுரை

கிராமிய கலை வடிவங்களுள் பாவைக்கூத்து தனித்துவமான ஓர் ஆற்றுகைய வடிவமாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. சூழலிலே கிடைக்கப்பெற்ற மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு பாவைகளை ஆக்குதலும் அவற்றை ஆட வைத்தலும் மனித உணர்ச்சிகளையும் வேட்கைகளையும் பாவைகளில் ஏற்றி கலைநயம்பட கூறுதலும் இதன் சிறப்பு பண்புகளாகும். இது கைவினை(Craft)தொழில்பாடுகளுடன் இணைந்த கலையாகும். பாவைகளை ஆக்குதலிலும் ஆடவைப்பதிலும் கைவினைப் பண்புகள் கலந்துள்ளன. குறுந்தடிகள், நார், கயிறு, விதைகள், கிளிஞல்கள், மரப்பட்டை, கடதாசி, துணிகள், மணிகள், வச்சிரம், புலியம்பசை, சாந்து வைக்கோல் முதலியவற்றைக் கொண்டு பாவைக்கூத்துக்கான பொம்மைகள் செய்யப்படுகின்றன.

பொம்மலாட்டத்தை சிங்களத்தில் ரூகட என்று அழைப்பர். சிங்கள மொழியின் படி “ரூக்கட” என்பது அறை உருவம் என்று விளங்குவதோடு உருவத்தின் மீதி அறைக்கான பங்கினை பொம்மலாட்ட கலைஞர்கள் வழங்குவர். பொம்மலாட்ட கலை ஒரு நாட்டுப்புற கலையாக ஆரம்பத்திலிருந்தே வந்திருப்பதாக வரலாற் கதைகள், பாரம்பரிய கதைகள், பிற இலக்கிய கதைகள் மூலம் வெளிப்படுகிறது. இருப்பினும் நாடக கலையாக பிரபல்யம் பெற்றிருப்பது சுமார் இதற்கு 300 வருடங்களுக்கு முன்னரே எனக் கூறப்படுகிறது. இந்திய பொம்மலாட்ட நாடகத்தின் பாதிப்பு காரணமாக இந்த நாட்டுக்கு கிடைப்பதோடு நாடகம் எனும் நாடக கலைக்கு பின்னர் பிரபல்யம் அடைந்திருப்பதாக அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். சீனா, ஜப்பான், மலேசியா போன்ற நாடுகளின் பொம்மலாட்டம் சார்ந்த பாதிப்புகளும் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜேர்மன், ரியா போன்ற நாடுகளில் நம்நாட்டு பொம்மலாட்ட கலைக்கு மாதிரியினைப் பெற்றிருப்பினும் பாரம்பரிய பொம்மலாட்ட கலை தென்னிந்திய குறைகளுடன் இலங்கையினுடைய தனிப்பட்ட முறையில் இன்னும் நடைபெற்று வருவதைக் காணலாம்.

ஒரு சராசரி மனித உடல் அளவிற்கு நெருங்கியதாக பொம்மைகளை நிர்மாணிப்பதில் இலங்கை பெரும் புகழ் பெற்றுள்ளது. இலங்கையில் பாரம்பரிய பொம்மலாட்டக் கலை அம்பலாங்கொடை, பலப்பிட்டிய பிரதேசங்களில் முன்னோடியான கங்கைகொடு பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்த திரு.பொடிசேன கலைஞரே கருதப்படுகின்றனர். இவர்களது பிற்காலத்தில் வந்த சந்ததியினர் சார்ந்த பல குடும்பங்கள் தற்போது பாரம்பரிய பொம்மலாட்டக் கலையினை ஆடி வருகின்றனர். இக்குடும்பங்களை சார்ந்த உறவினர்கள் இலங்கையில் பல பாகங்களிலும் கொழும்பு, கம்பஹா மற்றும் கண்டி போன்ற பிரதேசங்களிலும் இப்பொம்மலாட்ட நாடகங்களில் காணக்கிடைத்த பாரம்பரிய அடையாளங்கள் அப்படியே உட்பட்டுள்ளது.

நம்நாட்டு பாரம்பரியமற்ற பொம்மலாட்ட கலை 20 ஆம் நூற்றாண்டில் இறுதியில் பிற ஆசிய மற்றும் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா நாடுகளின் பாதிப்பினால் தாக்கத்தை செலுத்தியதோடு பல்கலைக்கழக அறிஞர்களின் ஒத்துழைப்பும் பெற்றதன் காரணமாக அதிகமானோர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தெடுத்தது. பேராசிரியர் ஜயதேவ திலகஸ்ரீ அவர்கள் இது தொடர்பான முன்னோடியான பாணிகளை புரிந்துள்ளார். இலங்கையில் பல பிரதேசங்களில் இருந்து இளம் பொம்மலாட்ட நாடக குழுக்கள் உருவாக புத்தாக்கங்களுடன் மேடையேறுவதும் இக்காலத்திலேயே நிகழ்ந்துள்ளது. தற்போது இவ்விரண்டு பாரம்பரியங்களைக் கொண்ட கலைஞர்களும் பொம்மலாட்ட நாடக கலையில் ஈடுபடுவதைக் காணலாம். நம்நாட்டின் அண்மைக்கால பொம்மலாட்ட நாடக கலையை கவனத்திற்கொண்டு பார்க்கின்றபோது தென்னிந்தியாவில் இருந்து பெறப்பட்டு பின்னர் இலங்கை கலைஞர்கள் வசம் வந்து, வளர்ந்து முன்னேற்றமடைந்தது வெளிநாட்டு அடையாளங்களும் உட்படதாக நிலவி வந்து தற்போது பொம்மலாட்ட நாடக கலையின் பாதிப்புகளுடன் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. சிறுவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை அனைவரும் ஒன்றாக ஈர்க்கக்கூடிய ஓஉரு கலைத்துறையாகவும் உள்நாட்டு கலைத்துறையாகவும் எதிர்கால சந்ததியினருக்கே பொம்மலாட்ட நாடகக் கலையை பாதுகாத்துள்ளது மிக முக்கிய விடயமாகும்.

பொம்மலாட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற பொம்மைகளை ஆரம்பத்தில் யானையின் தந்தங்களைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கினார்கள். அதேபோன்று மிகவும் வைரம் பாய்ந்த மரங்களையும் பயன்படுத்தி பொம்மைகளை உருவாக்கினார்கள். ஒரு காலத்திற்கு பிறகு பொம்மைகளை எல்லாம் கிலே உடயல மூலமும் துணிகள் மூலமும் உருவாக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த பொம்மைகள் மரப்பலகைகள் என்பவற்றினை விட துணிகளால் அதிகமாக செய்யப்பட்டு வந்தது. ராஜஸ்தான் பிரதேசத்தில் முழுக்க முழுக்க துணிகளால் செய்யப்பட்ட பொம்மைகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இலங்கையில் பலவகையான பொம்மைகளைக் காணலாம். இதனை உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள் மற்றும் பொம்மைகளை இயக்குகின்ற முறைக்கு அமைய பொம்மைகளை வகைப்படுத்தி காட்டியுள்ளனர்.

- நூல் பொம்மைகள்
- கோல் பொம்மைகள்
- நிழல் பொம்மைகள்
- கை பொம்மைகள்
- விரல் பொம்மைகள்

என தோற்றத்தின் அடிப்படையிலும் இரு கோண முக்கோண வடிவத்தில் நிர்மாணிக்கப்படுகின்ற போது அதில் நிலையான தரத்தினைக் காணலாம். பாரம்பரியத்திற்கு அமைவாக மரப்பொம்மைகளை நிர்மாணிக்கின்ற போது கத்துரு அல்லது மென்பாவை தரத்தொன்றை தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதோடு ஒரு வகையான வழிபாட்டு முறைக்கு பின்னர் மரத்தை வெட்டி தேவையான பாகங்களை பதப்படுத்தி தேவையான உருவங்களை செதுக்குகின்றார்.

மனித உடலைச் செதுக்குகின்ற போது சராசரி உடல் அளவை உபயோகித்துக் கொள்வதோடு இன்னும் இரு வகையான கலைகளாக சிற்பம் மற்றும் பலி எனும் உருவக்கலையின் அளவு முறைகளும் இதன்போது உபயோகிக்கப்படும். உடல் உறுப்புகளில் அசையக்கூடிய இடங்களையும் பெரும்பாலும் மாதிரிக்கு அமையவே நிர்மாணித்து அவற்றின் உடைகளை அணிவித்தும் இயங்கும். பலகைகளில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் தராதரம், தகைமைக்கு அமைய அந்தந்த கலைஞர்களால் தொடர்புபட்ட கலையின் ஒப்பனை, ஒளியமைப்பு எனும் மேலும் பல துறைகள் ஒன்றிணைந்ததைக் காணலாம். இலங்கையில் ஹார்மோனியம்ஈ தபேலா, மிருதங்கள், ஜால்ரா ஆகிய இசைக்கருவிகள் இந்த கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. தற்போது சிலர் எலக்ரோனிக் இசைக்கருவிகளை பயன்படுத்துகின்றனர். நான்கு மீற்றர் அகலம் ஆறு மீற்றர் உயரம் கொண்ட மூன்று புறம் அடைக்கப்பட்ட அரங்கில் மரபு ரீதியாக இக்கலை ஆடப்பட்டு வருகிறது. அரங்கின் வலது பக்கத்தில் இசைக்கலைஞர்கள் அமர்ந்திருப்பார்கள்.

முன்பக்கத்தில் ஒரு மீற்றர் இடைவெளி விட்டு உறுப்பு திரைச்சீலை ஒன்று கட்டப்பட்டிருக்கும் இந்த திரைக்கு பின்னால் நின்று கொண்டிருக்கும் பொம்மலாட்டக் கலைஞர்களின் தலையை மறைக்கும் அளவிற்கு திரையானது உயரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும். பொம்மைகள்

தொங்குவதற்கான கயிறுகள் கற்புத்திரையின் மேல் கட்டப்பட்டிருக்கும். இலங்கையில் பொம்மலாட்ட நிகழ்வில் 9 கலைஞர்கள் பங்கேற்பார்கள். இவர்களில் நான்கு பேர் பொம்மைகள் இயக்குபவர்கள், மற்றைய நால்வரும் இசைக்கலைஞர்களாக இருப்பார்கள். இறுதியாக இருக்கும் ஒருவர் இவர்களுக்கு உதவியாளராக இருப்பார்.

இலங்கையில் 500 ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாக இந்த கலையனுடைய சிறப்பு அதே துனித்துவத்துடன் இன்றும் பேணப்பட்டு வருகிறது. அனைவரும் ரசிக்கக்கூடிய வகையில் இந்தக் கலையை நவீனப்படுத்தி எதிர்கால தலைமுறைக்கு வழங்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் மட்டுமே இந்த அற்புதக் கலையை அழியாமல் பாதுகாக்க முடியும். இலங்கையில் பாரம்பரிய பொம்மலாட்டக் கலையை மேம்படுத்துவதையும் பாதுகாப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு இலங்கையின் அநாகரீக தர்மபால மாவத்தையை சேர்ந்த திரு. சாத்திய அபயவர்த்தன அவர்களால் பொம்மலாட்ட அரங்க காட்சியகம் அமைத்து சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டு வருகிறது. தென்னிந்தியா, இந்திய பொம்மலாட்டம் மற்றும் ராஜஸ்தானில் அதிகமாக உள்ள நூல் பாவைக் கூத்துகளை போலவும் இலங்கையிலும் ஏனைய கலை மற்றும் பொழுதுபோக்கில் அனேகமாக இப்பாவைக்கூத்து தலைசிறந்து விளங்குகிறது.

வரலாறு

மனிதன் மற்றும் விலங்குகளின் உருவங்களை கையாளும் முறையானது பண்டைய அரச காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன என அறியப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சான்றாக இலங்கை கலை இலக்கிய படைப்புகளிலுள்ள சித்திரம் மற்றும் பாவைகளைக் குறிப்பிடலாம். இலங்கை வரலாறான 'குலவம்சம்' இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நகர்த்தக்கூடிய இயந்திர வடிவினை கடவுள் உருவங்கள், உருவங்கள், முன்கால்களை மடக்கிய குதிரைகளின் வரிசைகள், யானைகள் அணிந்துள்ள ஆபரணங்கள் இது போன்ற உபகரணங்கள் என்பன அரசனால் கொண்டாடப்பட்ட சமய விழாக்கள் பற்றி சித்திரிக்கின்றன. அரசன் கலைகளை களித்த ஊழியர்களும் நடனம் மற்றும் பாடல்களை பயிற்சி எடுத்தமைக்கான சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன.

எனினும் இந்தக் குறிப்பிலிருந்து இன்று நமக்கு தெரிந்த உண்மைகளை கைப்பாவையா என்று தெளிவாக அறியப்படவில்லை. ஆனால் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இயந்திர வேலைப்பாடுடைய விலங்குகள் மற்றும் மனிதனது உருவங்கள் பாவையாக பல்வேறு நாடுகளில் பொம்மலாட்டங்களில் மக்களை குதூகலிக்க பயன்பட்டன. இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட குறிப்பில் தோல் பொம்மைகள் தோல் உருவங்கள் என்பன கி.மு. 12 ஆம் நூற்றாண்டின் *Shadow play* நிழல் நாடக பாரம்பரியம் பற்றி எந்தவொரு விடயமும் கிடைக்கவில்லை.

பண்டைய வரலாற்று கலையை ஊக்குவிக்கும் முகமாக அரங்க நாடகமானது பொம்மலாட்டத்தின் படைப்பில் செல்வாக்கு செலுத்துகிறது. நாடகத்தில் பயன்படுத்தப்படும் உரையாடல்கள், இசைக்கருவிகள் செர்பினா தப்பு) பாடல்கள் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டு பொம்மலாட்டத்தின் உண்மை தன்மையை வெளிக்காட்டப்பட்டது. இறுதி நூற்றாண்டளவில் நாடக மயமான களியாட்டங்களில் நாடகம் மற்றும் பொம்மலாட்டம் என்பன ஒன்றிணைந்தமை போலவே காணப்பட்டது. இசை மற்றும் வசனங்கள் மட்டுமல்லாது நாடகத்தில் வரும் நடிகர்களும் அவர்களே இசைப்பற்றுள்ளவர்களாகவும் கையாள்பவர்களாகவும் பங்கேற்றனர். இவற்றில் பங்குபற்றிய நாடக நடிகர்கள் அல்லது கலைஞர்கள் மூலமாகத்தான் தற்போது அம்பலாங்கொடையில் சிறந்த பொம்மலாட்ட கலைஞர்கள் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளனர். (சிறிகுமாரசிங்க, ரூகட ரூபன்)

உருவங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட “ரூகட” சிங்கள மொழியிலானவற்றை குறிக்கும். இது ரூபர் மற்றும் தாத்தர் எனும் கருத்தினைக் கொண்டு திகழ்கிறது. கடந்த காலத்தில் இக்கலை பற்றிய விடயம் குறைவாகவே கிடைத்துள்ளது. பிற்காலத்தில் இந்தக் கலையின் மகிழ்வை உணர்ந்த கலைஞரான காமினி தெரிவித்துள்ளார். (சிறிகுமாரசிங்க ரூகட ரூபன்) இலங்கையினைப் பொறுத்தவரையில் யாழ்ப்பாணத்திலும் பொம்மலாட்ட அரங்கில் நீண்ட காலமானபல கலைஞர்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அவர்களின் நீண்டகாலமாக பல கலைஞர்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அவர்களில் நாகராஜா என்பவர் கல்வி அதிகாரி, பல்துறை ஆற்றல் கொண்ட கலைஞர், அறிவிப்பாளர், வானொலி நாடக நடிகர், ஓவியர் என அவருக்கு பல திறமைகள் உண்டு. இவற்றினையும் விட பொம்மலாட்ட கலையின் தலைசிறந்த ஒரு கலைஞராகவும் திகழ்ந்தவராவார். பொம்மலாட்டத்திற்கான எழுத்துகளை எழுதுவதும் பொம்மலாட்ட அரங்கிற்கு தேவையான பொம்மைகளை உருவாக்குவதும் அரங்குகளை உருவாக்குவதும் இவருக்கு கைவந்த கலையாகும். சிறந்த குரல் வளம் மிக்க இவர் தானே ஒரு ஆற்றுகையாளராக பொம்மைகளை அசைவிப்பதோடு பாத்திரங்களுக்கேற்ற உரையாடல்களையும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் உள்ளவர்.

இவர் பொம்மலாட்டம் செய்வதற்கு நிறையவே அவதானிப்புத் திறனும் கருத்தொருமித்து செயல்படும் ஆற்றலும் தேவை என்கிறார். பொம்மைகளை அசைக்கின்ற நூல் பற்றிய கவனம், பொம்மைகளை அசைத்தல், உரிய உரையாடல்கல் என்பன பொம்மலாட்டத்தில் ஒருங்கே திகழ வேண்டும் என்று கூறுகிறார். பொம்மலாட்ட பொம்மைகளின் அடிப்படையாக வைத்து ஏழு வகைகளாக பிரிக்க முடியுமென்று நாகராஜா கருதுகிறார். விரல் பொம்மை, வெட்டுரு பொம்மை, அரங்கு பொம்மை நண்டு பொம்மை, கையுறை பொம்மை, நிழற் பொம்மை, நூல் பொம்மை என்பனவாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பொம்மலாட்ட நிகழ்வுகள் பாடசாலைகளில் மட்டுமல்லாது வீடுகளில் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்களிலும் ஆடப்படுவதாக திரு.நாகராஜா கூறுகிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பத்தில் அழகியல் செயற்பாடாகவே பொம்மலாட்டம் அறிமுகமானது. பின்னர் கணிதம், சுகாதாரம், சமூகக்கல்வி போன்ற பாடங்களை இலகுவாக கற்பதற்கும் இதனை பயன்படுத்தியுள்ளனர். பொம்மலாட்டம் மூலம் கல்வியில் பின்தங்கியுள்ள பிள்ளைகளுக்கு மனதில் இலகுவில் புரியக்கூடியதாக புத்தகங்கள், அசைவுகளுடனும் பாடல்கள் மூலமும் கற்பிக்க முடியும் என்பதற்கும் ஆசிரியர்கள் தமது பாடத்தை அழகியற் கற்கை ரீதியாக கற்பிப்பதற்கும் இந்த பொம்மலாட்டம் துணை நிற்பதாகவும் அறியப்படுகிறது. (கலாதேவி,கோ, பொம்மலாட்டக்கலை ஆய்வுக்கட்டுரை)

நவீன கால ஓட்டத்திற்கு ஏற்ப அனைத்தும் மாறிவரும் இல்லாமலும் ஆக்கப்படும் இன்றைய சூழலில் செயல்திறன் அரங்க இயக்கம் தொன்றுதொட்டு வழக்கில் இருந்து வரும் தமிழர் தம் நாடக பண்பாட்டை அழிவுறவிடாது அதற்கென நல்லூரில் பிரத்தியேக அரங்கை அமைத்து கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக நல்லூர் கோவில் திருவிழாவோடு நாடகத் திருவிழாவையும் நடத்தி வருகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் சிறுவர்கள் மகிழ்ந்திருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் கிடைப்பதில்லை. இந்த சூழலில் செயல்திறன் அரங்க இயக்கம் கூடுதலாக சிறுவர் அரங்கை பிரதானப்படுத்தி சிறுவர் நாடகங்களை மேடையேற்றி வருகிறது. இங்கு சிறுவர்கள் நாடகங்களில் பங்கு கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. அவர்கள் ஆடுவதற்கும் விளையாடுவதற்குமான வெளி அமைக்கப்படுகிறது. அதனால்கிறுவர்கள் நல்லூர் நாடக மற்றும் இசை நாடகத் திருவிழாவில் அதிகளவு ஒன்று கூடுகிறார்கள்.

இலங்கையில் காணப்படும் பொம்மைகள்

பொம்மலாட்டக் கலை தென்னிந்திய குறிகளுடன் இலங்கைக்கே தனித்துவமான முறையில் இன்னும் நடைபெற்று வரும் ஒரு கலையாகவும் நம் நாட்டுக்கே உரித்தான தனித்தன்மையுடனான பொம்மைகள் உருவாக்கப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையின் பாரம்பரிய பொம்மைகள் அம்பலாங்கொடை மற்றும் பலாப்பிட்டிய போன்ற பிரதேசங்களில் செய்யப்பட்டு வந்தது. ஆயினும் இவர்களின் இடப்பெயர்வு காரணமாக இன்று கொழும்பு, கண்டி, கம்பஹா போன்ற பிரதேசங்களிலும் செய்யப்படுகிறது.

இவர்கள் பாரம்பரிய கூத்தின் பொம்மைகளை நிர்மாணிப்பதற்கு அமைவாக மர பொம்மைகளை நிர்மாணிக்கின்ற போது கந்துரு அல்லது மென்பாவை தாத்தொன்றை

தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதோடு ஒரு வகையான வழிபாட்டு முறைக்கு பின்னர் மரத்தை வெட்டி தயார் செய்கின்றனர்.

இலங்கையில் நிழற்பாலை, மரப்பாலை, கையுறைப்பாலை, முகடிப்பாலை, தோல்பாலை போன்ற பொம்மைகள் அதன் வகைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றனர்.

இலங்கையில் பொம்மைகளின் உருவாக்கம்

இறைவனின் பார்வையில் மனிதர்கள் பாவை போன்றவர்களே ஆடுபவர்கள் நாம் என்ற போதும் ஆட்டுவிப்பவன் மேலே உள்ள ஒருவனே என்பது போலவே பாவைக்கூத்தும் கலையில் ஒன்றாக பாரம்பரியமாக வாழ்வியல் தத்துவத்தினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. அந்த வகையில் பொம்மலாட்டம் ஒன்றினை அரங்காற்றுகை செய்வதற்கு கவர்ச்சிகரமான அமைப்பினைக் கொண்ட பொம்மைகளின் Nதுவை என்பது அவசியமான ஒன்றாகும். அழகாகவும் அமைப்பாகவும் பாரம் குறைந்ததாகவும் மிகுந்த நாட்கள் பாவிக்கக்கூடியதாகவும் பொம்மைகள் செதுக்கப்படுதலும் செய்யப்படுதலும் கவனத்திற்கு கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். குறுந்தடிகள், நார், கயிறு, விதைகள், கிளிஞ்சல்கள், மரப்பட்டை, கடதாசி, துணிகள், மணிகள், வைக்கோல், வன்சிரம், புளியம்பகை, சாந்து முதலியவற்றைப் பயன்படுத்தி பாவைகள் செய்யும் கலையானது வயாவிளான், கட்டகம்பலம், அம்பலாங்கொடை, அரியாலை, சீனன்கட்டி, தம்பாலை, துனைவி, பூநகரி, ஒட்டுச்சுட்டான், கண்டாவளை, முகமாலை, போகாலை முதலான இடங்களில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்ததாக சொல்லப்படுகிறது. மரப்பாலை கூத்துக்கான பொம்மைகளைச் செய்வது குறித்து நேர்காணலின் போது கலைஞர் தனஸ்வரி அவர்கள் கூறுகையில் பொம்மைகளைச் செய்வதற்கு தாங்கள் வெள் சுதுறு எனும் மரத்தினைப் பயன்படுத்துவதாகக் கூறினார். இந்தியாவில் கும்பகோணப் பகுதிகளில் ஸபொம்மைகளைச் செய்வதற்கு கல்யாண முருங்கை மரத்தை தண்ணீரில் ஊறவைத்து உலர்த்தி பயன்படுத்துகின்றனர். மேலும் அவர் தொடர்ந்து கூறும் போது சுதுறு மரத்தினை ஒத்ததாக மரத்தினை எடுப்பதற்கான காரணம் என்னவென்றால் குல்லன் அதாவது வண்டுகள் அரிக்காத மரம் என்பதால் ஆகும். இம்மரத்துண்டுகள் பாரம் அற்று காணப்படுவதாலும் பொம்மலாட்ட கலைக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருப்பதுடன் நிறப்பூச்சுகளைப் பூசவும் செதுக்கல் வேலைகளைச் செய்யவும் இலகுவாக காணப்படுவதாக இவர் கருத்து தெரிவித்தார்.

சுதுறு மரத்தினை உறுப்புகளைச் செதுக்கும் அளவில் துண்டுகளாக வெட்டி உலர்த்தி கால், கை, தலை, மார்பு முதலிய உறுப்புகளை செதுக்கிக் கொள்வர். தலைக்கான பகுதிகளை உருவாக்கி உலர்த்துவர். மக்கு வைத்து மூக்கு, கன்னம் உதடு முதலான பகுதிகளை உருவாக்கி உலர்த்துதல் ஆண், பெண் பாத்திரங்களுக்கு ஏற்ப டோப்பா வைத்து தைப்பர். கைகளுக்கு வண்ணம் அடித்து

துணி வைத்து ஒப்பனை செய்வர். மார்புகளுக்கும் துணிகளைச் சுற்றி ஒப்பனை செய்யப்படும் என்று குறிப்பிட்ட கலைஞர் மேலும் கூறுகையில் பொம்மைகளுக்கான வண்ணப்பூச்சுகளை பூச நாம் பெப்ரிக் பெயின்ட்களைப் பயன்படுத்துவதாகவும் முற்காலத்தில் மஞ்சள், குங்குமம், கோழிச்சாயம், இழச்சாயம் போன்ற வர்ணச் சாயங்கள் பாவிக்கப்பட்டு வந்ததாகவும் கூறினார். முற்கால பொம்மைகள் பொதுவாக மஞ்சள் நிறங்களிலேயே அமைக்கப்பட்டதாகவும் தற்போது தூன் பொன் சிவப்பு, ரோஸ் போன்ற வர்ணங்கள் பூசப்படுகின்றன என்றும் அவரால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

பாவைகள் உள்நாட்டில் வளரும் மரங்களில் இருந்து செதுக்கப்படுகின்றன. முதலில் முகத் தோற்றங்கள் செதுக்கப்படும் அதன் பின்னர் தன்னிடம் உள்ள எல்லாப் பாவைகளையுமு; அமைத்த தலைமை கூத்தாடி தான் விரும்பிய பாத்திரத்தை உருவாக்க மரத்துண்டிற்கு அடிக்கடி சூடேற்றி தெளிவான அம்சங்களைச் செதுக்குவார். கை, கால்கள் வெவ்வேறாகச் செதுக்கப்பட்டு உடலில் பொருத்தப்படும். இக்கலையின் விருத்திக்குப் பிரதிகூலமான முட்டுக்கட்டைகள் இருந்த போதிலும் சிற்பிகள் தத்ருபமான அரசர்கள், மந்திரிகள், விதூசகர்கள், வேளாளர்கள், காவலர்கள் போன்ற சமார் இருநூறு பாவைகளைச் செதுக்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அம்பலாங்கொடையில் ஆடப்பட்டு வந்த பாவைக்கூத்துகள் அகவய உணர்ச்சிகளை செயற்படுத்துவதிலும் விதூஷகன், விகடகேசதாரி, நாட்டியப்பெண் ஆகிய மூன்று பாவைகளின் உடையங்காரங்களிலும் சிறந்து விளங்கின. இதன் காரணமாகவே பாவைக்கூத்து மக்களின் மனதில் ஆழ்ந்து பதிந்து விடுகின்றன என்று கருதப்படுகின்றது.

செதுக்கப்படுகின்ற உடல் பாகங்களினை வைக்கோல், துணிகள், கடதாசி, என்பவற்றை வைத்து அதன் மூலம் உருவ அமைப்பினை எடுக்கின்றனர். மொத்த உருவத்தின் அமைப்பாக்கத்தின் பின்னர் அணைத்து உறுப்புகளையும் கறுப்பு வண்ண நூல் (டொயின் நூல்) இணைத்து விடுவார்கள், கையில் இணைக்கப்பட்ட ஒரு நூல் காலில் இணைக்கப்பட்ட ஒரு நூல் என இரு நூல்கள் காணப்படுகின்றது. கையில் முன்னங்கை இரண்டிலும் கால்கள் முழங்கால்களிலும் நூலுக்கான இணைப்பு காணப்படும். இவற்றினைப் பொருத்துவதற்காக சிறு வகை ஆணிகளும் இரும்பு சிறு கொக்கிகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதன் மூலம் பொம்மைகளின் பாகங்களும் நூல்களும் இணைத்து உயிர்த்துடிப்பான பொம்மை அமைக்கப்படுகிறது. நூல்களின் இணைப்பானது கைகளுக்கு வசதியான அசைக்கக்கூடியவாறு இரண்டு சிறு மரக்கட்டைகளினால் நூல்கள் வலப்பக்க கயிற்றுக்கும் இடப்பக்க கயிற்றுக்கும் இணைப்பால் ஆதார அடியாக காணப்படுகின்றன. இதன்மூலம் கலைஞரின் கைகளுக்கும் பொம்மைகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பு இணைக்கப்படுகின்றதாக நேர்காணலின் போது பாவைக்கூத்தினை ஆட்டுவிக்கும் காமினி என்பவர் கூறினார். இந்தியாவில் பொம்மை செய்வதற்கும் இலங்கையின் பாவை அமைப்பிற்கும் வித்தியாசங்கள் உண்டு என தனஸ்ரி கூறுகையில் தெரிவித்தார்.

இந்தியாவில் வாய், தலை, கால், போன்றவை அசைவிற்காகவும் நூல்கள் இணைக்கப்படுவதாகமும் கூறினார்.

இந்தியாவிலும் சரி இலங்கையிலும் சரி பெண் பொம்மைகளை அமைக்கும் போது கவர்ச்சி என்ற ஒன்று காணப்படுவதால் பெண் பொம்மைகளின் உடை அமைப்பும் நூல் இணைப்பு சற்று அதிகமாக அமைக்கப்படுகின்றன. பெண் பொம்மைகளுக்கு இணைப்பில் போடப்படுவதோடு மரத்தில் இடை என்ற ஒன்றையும் கை, கால்களுடன் செதுக்கி பொருத்துவது பெண் பொம்மைகளைப் பார்க்கையில் அறிந்து கொள்ளப்படுகின்ற விடயமாக இருக்கின்றது. அதனைத் தவிர்த்து தோற்பட்டைகளிலும் நூல் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்விணைப்பானது பாவையின் காதின் பி;ன்புறத்தில் மீண்டும் தொடுக்கப்பட்டு கலைஞரின் கைப்பிடியில் சேர்க்கப்படுகின்றது. பொம்மை ஆட்டத்தின் பிரதான ஆணியேரெ இந்த நூல் இணைக்கப்படுவதில் தான் உள்ளது. சில பெண் பொம்மைகளில் பாவாடைகளுக்கு கூட நூல் இணைப்பு போடப்பட்டிருக்கும். இப்பொம்மைகள் அனேகமாக ஆடும் பெண் பாத்திரங்களுக்கு பயன்படுத்துவதாக இருக்கும். இவ்வாறு நூல்கள் மிக நேர்த்தியாக இணைக்கப்படுவது நேர்காணல், ஒலிப்பதிவுகள், இணையம் மூலம் அறியப்பட்டதாகும். பொம்மைகள் பெண் பொம்மைகளுக்கு உள்பாவாடை அணிந்து அதன் மேல் பாவாடையாக பளபளப்பான பட்டுப்பாவாடை அணிவிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு கதாபாத்திரங்களுக்கு ஏற்றவாறு பொம்மைகளின் ஆடைகள் அணிகலன்கள் அமைக்கப்படுகின்றது.

சிங்களவர்களின் பண்பாடு, பாரம்பரிய கலாசாரத்திற்கு அமைய பொம்மைகளின் கதாபாத்திரம் அமைக்கப்படுவதனால் உடைகளும் அதன் அடிப்படையில் அமைக்கப்படுகின்றன. ஆர்ச் போன்ற பெண் பாத்திரப் பொம்மைக்கு இடை தெரிவது போன்ற கவர்ச்சிகரமான பளபளக்கும் பாவாடை, ரவிக்கை, தாவணிகளும் கவர்ச்சியான நிறங்களில் அமைந்து காணப்படும். இலங்கை மன்னர்களின் பாரம்பரிய ஆடை, அணிகலன்களே பயன்படுத்துகின்றன. பெரிய மீசை, தாடிகளைக் கொண்டு கம்பீரத் தோற்றத்தை தரக்கூடிய வகையில் இவ்வாறான உயர்நிலைப் பாத்திரங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. சாதாரண நிலை இயல்பான பாத்திரங்களுக்கு கிராமத்து மணம் மாறாமல் பொம்மைகளுக்கு கொண்டை இடப்பட்டு ரெத்த, ஹெட்ட மற்றும் சாரம் போன்ற ஆடைகள் அணியப்பட்டு மக்கள் மனம் கவரப்படும் வகையில் பொம்மைகள் வெளிப்படுத்தும் வகையில் மூன்று நான்கு அடி உயரங்களில் அமைந்து காணப்படும். பாவைக்கூத்தின் கலையின் மிக முக்கியமான பாத்திரமாக திகழ்வது நகைச்சுவைப் பாத்திரமே. ஜோக்கர் புன் என்று கூறப்படுகின்றது. கிராமத்துக் கூத்துகளில் மூன்று மணி நேரத்திற்கு முற்பட்ட நேரம் இந்தக் கூத்திற்குள் இடம்பெறும் போது கதை அமைப்பினை கூட்டிக் காண்பிக்கும் போது மக்களின் சோர்வு நிலையினைப் போக்க முக்கியமாக விகடக் காட்சிகள் இடம்பெறும். மக்கள் பிரதான கதையை மறந்து ஹாஸ்யக் காட்சிகளில் லயித்து விடுவதால்

இக்காட்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. உணர்ச்சியூட்டும் இவ்விகடப் பாத்திரங்களின் உருவங்கள் கேலி உருவங்கள் மக்களின் மனதில் பெரிதும் பதிந்து விடுகின்றன. குணாபாத்திரங்கள் விகடப் பாத்திரங்களின் மூலமாக நன்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. இந்த அம்சமும் செதுக்கும் போது கேலிக்கையாகவே செதுக்கப்படுவதுடன் பற்கள் விளங்கும் வகையில் பார்த்தவுடனே மனதில் சந்தோஷம் பொங்கும் அளவிற்கு செதுக்கி அதற்கான வகையில் பல நிறங்கள் கலந்த உடைகள், தொப்பிகள், டோப்பாக்கள், காற்சட்டைகளையும் பாவைக்கு அணிவித்து மேடையேற்றுக்கின்றனர். பாவைக்கூத்தில் நாட்டியக் காரணின் பணியில் பாதியை இந்த இந்த விடசுப் பாத்திரம் மேற்கொள்கிறது. இந்தப் பாத்திரத்திற்கான கேள்வி மக்கள் மத்தியில் அனேகமாக காணப்படுவதை நேரில் கண்ட பாவைக்கூத்துகள் மூலம் அறிய முடியும். நகைச்சுவைக் கதைகள் சோகக் கதைகளிலும் பார்க்க பாவைக்கூத்தில் சிறப்பாக அமைக்கப்பட முடியும் என்பது கலைஞர்களின் கருத்தாகும். பாவை தயாரித்தலில் இரண்டு விதமான திட்டிகள் காணப்பட்டன. பாவை தயாரிக் கும் முறை திட்டு என்ற சொல்லினால் அழைக்கப்படுகின்றது. பாவை செய்பவர் மனம் போனப்படி பாவையை வடிவமைத்தல் மனத்திட்டு எனப்பட்டது. மனத்திட்டில் ஆக்குபவரின் உளக்கோலங்களையும் உளவியற் பண்புகளும் பாவைகளில் பிரதிபலித்து நிற்கும். மனத்திட்டு மாறுபாடானது புறந்திட்டு எனப்படும் பிறரது தேவைகளுக்கும் விருப்பங்களுக்கும் புற அளவீடுகளுக்கும் ஏற்றவாறு பாவை வடிவங்களை வடிவமைத்தல் புறத்திட்டு எனப்படும். ஆடைகளைப் பொறுத்து பொம்மைகளுக்கு கால் வைப்பதும் தவிர்ப்பதும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. நீளப் பாவாடை அணியும் பொம்மைகள் போன்றவற்றுக்கு கால்கள் வைப்பது குறைவாக உள்ள போதும் பஞ்சகச்சம் போன்ற உடைகள் அணியும் பொருட்டு சில பொம்மைகளுக்கு மட்டும் காலமைப்பு வைக்கப்படுகின்றது.

அம்பலாங்கொடையில் அமைக்கப்படும் பெரும்பாலான பொம்மைகளுக்கு கால்கள் இருக்கின்றன. அதனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்ட கதாபாத்திரங்களை தவிர்த்து ஏனைய பாவைகளுக்கு கால்களுக்கான நூல்கள் இணைக்கப்படுவது குறைவாக புலப்படுகிறது. இந்திய தமிழ் கலாசார பொம்மைகளுக்கும் இலங்கை சிங்கள கலாசாரத்தை பிரதிபலிக்கும் பொம்மைகளுக்கும் அமைப்பு ரீதியாகவும் ஆட்ட ரீதியாகவும் பல்வேறு வகையான வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பது பார்த்தவுடனேயே தெளிவாகின்றது. மிருகங்களின் வடிவிலும் பாவைகள் செதுக்கப்படுகின்றன. மாடு, யானை, நாய் போன்ற கதைக்கேற்ப செதுக்கப்படுவதுடன் மாட்டுவண்டி சக்கரம் போன்ற முக்கியமான பொருட்களும் அமைக்கப்பட்டு நூல்களினால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையின் பண்டைய இலக்கிய படைப்புகளின் பொம்மைகள் மற்றும் உருவங்களால் செய்யப்பட்ட படங்கள் ஆகியவற்றை பற்றிய குறிப்புகளும் மனித சரித்திர மற்றும் விலங்கு உருவங்களை கையாள்வதற்கான வழிமுறைகளும் பண்டைய மன்னர்களின் ஆட்சிகாலத்தில் அறியப்பட்டன.

பாவைகள் அமைப்பில் கவர்ச்சி இருந்த போதிலும் பார்வைகளின் இயக்கம் என்பதிலேயே பாவைக்கூத்து முழுமை பெற்று கருத்தைப் புலப்படுத்தி பாவைக்கூத்துக்கே புத்துயிர் அளிக்கின்றது. அந்த வகையில் கயிற்றை தொடுக்கும் இயக்கும் முறைகளை உற்று நோக்கின் ஒவ்வொரு பொம்மையின் மூலமும் காட்டப்படவேண்டிய அசைவுகளுக்கேற்ப கயிறுகள் பொம்மைகளில் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. துண்டுக் கயிறுகளின் அமைப்பை இரண்டு வகையாக பிரிக்கலாம்.

- துண்டு கயிறுகள் குச்சியில் கட்டப்பட்டுள்ள வகை (இதனை சுருக்கமாக குச்சி வகை எனலாம்)
- துண்டு கயிறுகள் வளையத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள வகை (இதனை சுருக்கமாக வளைய வகை எனலாம்)

குச்சி வகை பொம்மைகள் தலை, கை, துகு கால் ஆகியவற்றின் பிணைக்கப்பட்டுள்ள கயிறுகளில் மற்றொரு முனை ஏறத்தாழ அரை அடி நீளமுள்ள மூங்கில் குச்சிகளில் கட்டப்படுகின்றன. இக்குச்சிகளை ஆட்டுபவர் தன் கைகளில் பிடித்துக் கொண்டு கயிறுகளை அசைப்பதன் வாயிலாக பொம்மைகள் ஆட்டப்படுகின்றன.

வளைய வகை - இந்த வகை பொம்மைகள் தலை, முதுகில் உள்ள துண்டு கயிறுகள் ஒரு வளையத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளன. பொம்மையின் கைகளில் கயிறுக்குப் பதிலாக கம்பிகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பொம்மையை ஆட்டுவோர் தன் தலையில் நீளமான துணியால் பெரிய உருமால் கட்டி அதில் வளையத்தை மாட்டிக் கொண்டு தன் இரு கையாலும் பொம்மைகளின் இரு கைகளில் உள்ள கம்பிகளை அசைப்பதன் மூலம் பொம்மைகள் இயங்க முடியும். கம்பிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு பொம்மைகளை இயக்குகிறார். பொம்மையின் தலை கயிறு அனைத்தும் வளையத்தில் கட்டப்பட்டு இருப்பதால் பொம்மையாட்டுவோன் தன் தலையினை அசைக்கும் போது அதற்கேற்ப பொம்மையின் தலையும் அசையும். இத்தகைய இரு வகையான பொம்மை நூற்களை அசைக்கும் பாணியில் முதலாவது பாணியே அம்பலாங்கொட கலைஞர்களால் கைக்கொள்ளப்படுகின்றன. குச்சிகள் மூலமாகவே இவர்கள் பொம்மைகளை அசைக்கின்றது தெரிகின்றது.

ஆட்டமுறை

பாவைகள் உண்மையான நாடகத்தில் நடிப்பது போல் நடிக்க வேண்டுமானால் நூல்களும் இயக்குபவர் நல்ல அனுபவம் பெற்றிருத்தல் அவசியமாகும். அம்பலாங்கொட பிரதேசத்தில் ரூகட கலைஞர்கள் பண்முக நுட்பங்களை தமது பாவைக்கூத்தில் பயன்படுத்துகிறார். மேலிருந்து நூலால் பாவைகளை இயக்குதல், மேற்குசிறு எனப்பட்டது. பாவைகளை

பக்கவாட்டில் நகர்த்துதல் உயர்த்துதல் ஏற்றுதல் இறக்குதல் கை, கால் முதலியவற்றை இயக்குதல் ஆடவைத்தல் முதலிய தொழிற்பாடுகளுக்கு மேற்குசிறு உதவியது. கீழிருந்து சிறு குச்சிகளினாலும் சிறிய கம்பிகளினாலும் பாவைகளை இயக்குதல் கீழ் சிறு எனப்படும். பொம்மைளின் அசைவுகள் இரண்டாக வகுக்கப்பட்டன. குறியசைவு, குடவசைவு என்றவாறு அவை அமைந்தன. சிறிய அசைவுகள் குறியசைவு என்றும் பெரிய அசைவுகள் குடவசைவுகள் என்றும் விளக்கப்பட்டன. மாட்டு வண்டியில் ஏற்ற ஓடும் காட்சிகளையும் அவர்கள் இலாவகமாக இயக்கிக் காட்சியதாகவும் பலவாறானா கருத்து வெளிப்பாடுகள் பேசப்படுகின்றன.

பாத்திரங்களின் வினோத முகவடிவங்கள் காட்சிகளுக்குரிய பொருத்தமான அசைவுகள், புறக்கணிப்புகளைக் காட்டும் திடீர் அசைவுகள், அவற்றினூடாக இசை கலந்த வடிவில் சொல்லப்படும் கதை முதலியவை பாவைக்கூத்துகளின் அழகியல் பண்புகளை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. பாவைக்கூத்து மனித மன எழுச்சிகளை புதிய பரிமாணங்களியே காட்டுவதற்கு துணை செய்கின்றன. அன்பு, கோபம், பரிவு, ஆத்திரம் பயம், வீரம் முதலிய மனவெழுச்சிகளை பாவைகளில் ஏற்றிப் பார்த்தல், ஒருபுறம் கலை அழகை வருவிப்பதாகவும் மறுபுறம் மனிதர்கள் தங்கள் மனவெழுச்சிகளை சுயமாக மதிப்பிடுவதற்கும் தூண்டுதல் தருகின்றன.

கதைகளுக்கு ஏற்பவும் வசன நடைகளுக்கு ஏற்றவாறும் பொம்மைகளுக்கான நூல் அசைவுகளை அசைவிப்போன் மேற்கொள்கின்றான். நூல் அசைக்கப்படும் விதத்திலேயே பொம்மலாட்டத்தின் அமைப்பில் மாறுபாடுகள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. நல்ல முன்அனுபவங்கள் மிக்க நூல் கலைஞர்கள் நூற் பிரயோகத்தின் தன்மையிலும் ஏனையவர்களின் நூற் பிரயோகத் தன்மையிலும் பொம்மைகளின் ஆட்ட முறையானது வித்தியாசப்படுகின்றது. ஆண் கதாபாத்திரங்களை பிரதிபலிக்கும் பொம்மைகளை அசைப்பதினைக் காட்டிலும் பெண் கதாபாத்திரங்களை ஏற்கின்ற பாவைகளை ஆட்டுவிப்பதே கடினமான விடயம் என்று நேர்காணலின் போது “தனஸ்ரி” எனும் ரூகட கலைஞர் கூறினார்.

தென்னிந்திய பாவைக்கூத்துகளின் நூல் அசைவுகள் மிகவும் விரைவானதும் ஆச்சரியப்படுத்தும் வகையிலும் காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் நூல் அசைவுகளைக் காட்டிலும் அவை விறுவிறுப்பான ஆடல் தன்மையை கொண்டது மட்டுமன்றி பொம்மைகள் தன் தலையை தாமே கொய்து கையில் வைத்து ஆடுவது போன்றும் கூ நூற்பாவைகள் ஆட்டுபவன் மாயம் செய்து விடுகிறான். தன் விரல் நூல் அசைவுகளினால் அந்த வகையில் இலங்கை ரூகடவில் ஆட்டப்படும் பொம்மைகள் சிங்கள பாரம்பரிய ஆடல் ஆடல் ஆடைகளையும் கதாபாத்திர தன்மைகளையும் பண்புகளையும் கொண்டு காணப்படுவதினால் அதிகமான வேகம் இல்லாமல் பெண் கதாபாத்திர ஆடல் பொம்மைகள் கூட அதிக அசைவினை ஏற்றுக் கொள்ளாமல்

ஆட்டப்படுகின்றன. காமினி இந்திக அவர்கள் கருத்து தெரிவிக்கையில் தற்போது முன்பு இருந்ததை விட நவீன உத்திகளையும் நூல் அமைப்பு முறைகளையும் ரூகட கலைஞர்கள் கையாள்வதாகவும் சீனக் கலைஞர்கள் போன்று பொம்மையின் வாய், தலை என்பன அசைவுக்கும் நுணுக்கமான நூல் இணைத்து கட்டுகின்ற கைப்பாவைகளையும் பயன்படுத்தி வருவதாகத் தெரிவித்தார். இலங்கை ரூகட நிகழ்த்தும் கலைஞர்கள் கலையினை ஆற்றுகை செய்யும்போது தாங்களே கதை கூறி பாடல் பாடிக்கொண்டு பொம்மைகளை செயற்படுத்தும் திறமையுடையவர்களாக காணப்படுவது பெருமைப்படுகின்ற விடயமாக உள்ளது. இவர்கள் நூல் இயக்கத்திற்கான பயிற்சி எடுக்கும் போது பபுன் என்கின்ற கோமாளி நகைச்சுவை (விகட) பாத்திரத்திற்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து பல அசைவுகளை பொம்மையில் காண்பிக்கும் பொருட்டு நூற்பயிற்சிகளில் ஈடுபடுவதாகவும் கலைஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். அதேசமயம் தனது கால்களில் ஒளி எழுப்பும் சலங்கைகளை கட்டிக்கொண்டும் ஆடல் அசைவுகளிற்கேற்ப இவ்வொளியினை எழுப்பி மக்களை வசப்படுத்த முயற்சிக்கின்றதோடு பாதணி வடிவிலான கட்டை ஒன்றினையும் கால்களில் அணிந்து கொண்டு ஆடல் அசைவிற்கேற்றால்போல் இசை எழுப்பக்கூடியவாறு பாவைக்கூத்தினை நிகழ்த்துகிறார்கள்.

முடிவுரை

இன்றைய நவீன தொழில்நுட்பங்களை சாத்தியமாக்குகின்ற திரைப்படத்தின் மூலத்தை இந்தக் கலை என்று கூறலாம். நவீனத்துவம் என்னும் பெயரில் திரைக்குள் நுழைந்துவிட்ட நாம் வரலாற்றின் கதை சொல்லிகளாக பொம்மலாட்டத்தை இன்று மறந்து நிற்கிறோம். இலங்கை தவிர்ந்த இந்தியா, ஜாவா, இத்தாலி உள்ளிட்ட பல நாடுகளுக்கு இக்கலை பயணித்திருக்கிறது எனினும் தற்போது இந்த கலையை இரண்டு மூன்று குடும்பங்களே நடாத்தி வருகிறது. இக்கலை வட்டாரக் கலையோ சடங்கியலாகவோ நிகழ்த்தப்படும் கலையோ அல்ல, மரவு வழிக்கலையாகும். தற்போதைய பொம்மலாட்ட கலையின் பொம்மைகளுக்கு அதன் உறுப்புகளுக்கு ஏற்பவும் கதாபாத்திரங்களுக்கேற்பவும் வண்ணம் தீட்டுகின்றனர். மரபு ரீதியான கதாபாத்திரங்களுக்கு அதற்கேற்ப மரபு ரீதியான உடைகளும் சமூகம் கதைகளின் பாத்திரமாக்கப்படும் பொம்மைகளுக்கு நவீன உடைகளும் அணிவிக்கப்படும். இது ஒரு பொழுதுபோக்கு காட்சி கலையாக திகழ்ந்து வருகிறது. இதன் மூலம் நல்ல கருத்துகளை அறிவிக்கின்றனர். சிறிது காலம் பல நல்ல கருத்துகளை தெரிவிக்கும் வகையில் பொம்மலாட்டம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இன்றைய காலகட்டத்தில் இது ஒரு பொழுதுபோக்கு காட்சியாக இல்லாமல் கல்வியறிவு புகட்டுபவர்களுக்கும் மாணவர்க்கும் நல்ல செய்திகளை பரப்புவதற்கும் பயன்படுத்துகின்றனர். பாலர் பாடசாலை முதல் உயர்தர மாணவர்களுக்கு சகல இலக்கிய பாடல்களை தெளிவுபடுத்தும் வகையில் இன்று கல்வியில் தாக்கம் செலுத்துகிறது. பொம்மலாட்டம் ஒருவருடைய கற்பனை மற்றும் அவர்களுடைய படைப்புத் திறனை

வெளிக்கொணர்கிறது. மற்ற எல்லா கலைகளை விடவும் பொம்மலாட்டம் நேரம், கதை நிகழ்ச்சியடைப்பு வண்ணம், பாடல்கள், இயக்கம் கொண்டவை. மேலும் அதிக செலவு இல்லாத நாடகமாகும். இந்தியாவின் தான் சமய சார்புள்ள பொம்மலாட்டம் வளர்ச்சியடைந்து இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற கதைகளை நிகழ் பொம்மலாட்டத்தின் மூலம் காட்டப்பட்டன. தற்கால நவீன வளர்ச்சி காரணமாக பெரும்பாலான பாரம்பரிய பொம்மலாட்ட அரங்கங்கள் தன்னிலை இழந்துவிட்டன. ஆயினும் இக்கலை மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் செய்தி தொடர்பாளர்களிடமும் பொம்மலாட்டம் பிரசித்தி பெற்றுள்ளன. இலங்கையை பொருத்தமட;டில் தமிழர்களிடையே இக்கலை அருகி வந்தாலும் சிங்களவர்கள் இக்கலையை பரம்பரை பரம்பரையாக செய்து வருகின்றனர். யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் வருடாந்தம் நடாத்தப்படும் தமிழமுதம் விழாவிலும் பொம்மலாட்டம் போன்ற மரபு வழி கலைகள் இடம்பெறுகிறது. அது மட்டுமன்றி பல்கலைக்கழக அறிஞர்களின் ஒத்துழைப்பில் அனேகமானோருக்கு கவனத்தை இன்று இலங்கையில் ஈர்த்தெடுத்துள்ளது.

உசாத்துணைநூல்கள்

1. அமரசேகர கே.ஜே. (2013), நாட்ய ஹா ரங்க கலாவ, *Godage International publishers* கொழும்பு
2. கலாதேவி.கோ. (2009), பொம்மலாட்டக்கலை, பார்வதி பதிப்பகம்.சென்னை
3. சண்முகசுந்தரம்.சு (2003) நாட்டுப்புற இயல், காவ்யா பதிப்பகம் யாழ்ப்பாணம்,
4. சாமிநாதன்.வெ. (1985) பாவைக்கூத்து, அகரம் சிவகங்கை பதிப்பகம் , சென்னை,
5. சிறிகுமாரசிங்க (1991), சூகட சூபண கலா சம்பவய வாசனா புத்தகசாலை , கொழும்பு,
6. சுரங்கி டி.எஸ்.பி. (2002) சூகட நாடக கலாவ, *Godage international Publishers* , கொழும்பு
7. தயாரத்ன .டபிள்யு (2007), நர்த்தன நாடக, வாசனா புத்தகசாலை கொழும்பு
8. திலகசிறி.ஜே. (2006), *Asian Shadow and Puppert Theater (1st Edition)*
9. மெனனகுரு.சி (1996) ஈழத்து தமிழ் நாடக அரங்கு , குமரன் புத்தக நிலையம் , கொழும்பு.

References:

1. Amara Sekara K. J. (2013) *Natya Ha Ranga Kalava*, Godage International, Colombo.
2. Dayaratne. W (2007) *Nardana Natak*, Vasana Book Store, Colombo.
3. Kaladevi. Co. (2009), *Puppet Theatre*, Parvathy Publishing House, Chennai.

4. Maunaguru. S. (1996) *Eelam Tamil Drama Theatre*, Kumaran Publication, Colombo.
5. Saminathan. V (1985) *Paraikoothu*, Akkaram Sivagangai Publishing House, Chennai.
6. Srikumarasinghe (1991) *Rukada Rupana Kalasambhavaya*, Vasana Book Store, Colombo.
7. Surangi T. S. B. (2002) *Rookada Natak Kalava*, Godage International Publishers, Colombo.
8. Shanmugasundaram. Su (2003) *Folklore*, Kavya Publishing House, Jaffna.
9. Thillakasri. J (2006) *Asian Shadow and Puppet Theatre (1st Edition)*.

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஏப்ரல் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்க்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஏப்ரல் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஏப்ரல் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com